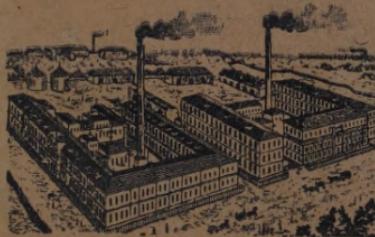

9(L)

3

Kai dzeiwoj latwiši Piterburgā.

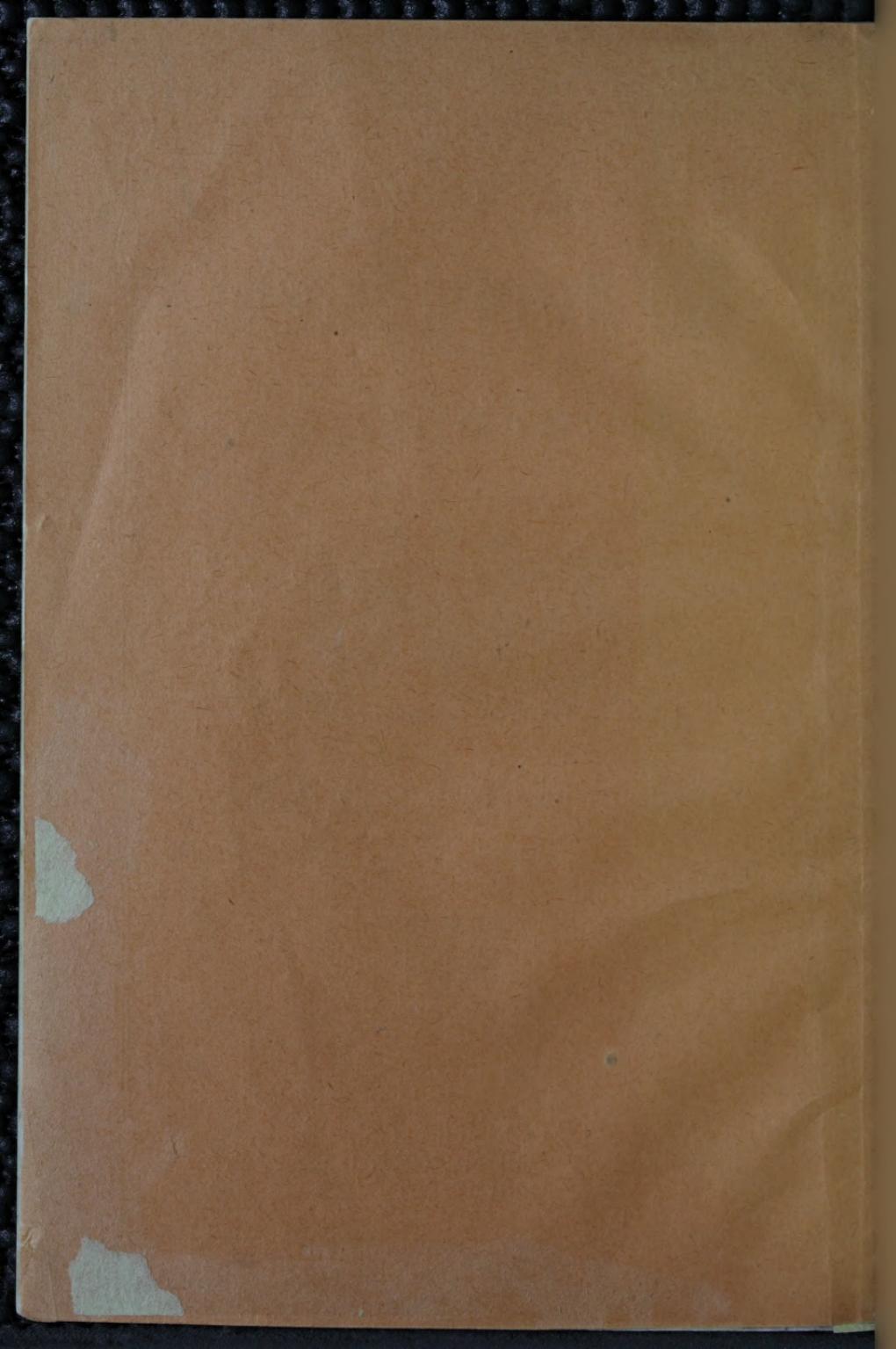

Sarakstija un izdewe Ignats Assans.

Piterburgā.
Rokstu spide D. Weisbruts, Trojckaj's prosp., № 5.
1912 godā.

Cena 10 kap.

Kai dzeiwoj latwiši Piterburgā.

Sarakstija **Ignats Assans.**

Kodel latwisi atstoj sowu Dzimteni. — Eiss „Picera“ apskots. — Latwisu strōđniku un strōđnicu dzeiwe. — Kolpu un kolpyuniu (di-netoju) dzeiwe. — Amatnicibas puiku un meitinu dzeiwe. — Skolniku un skolnicu dzeiwe. — Latwisu apziniba, pasdarbiba un sa-bidriska dzeiwe. — Wysporigs latwisu dzeiwas apskots. — Kù latwisim jodora.

Zemes tryukums, naudas tryukums un cyti gryuti cima dzeiwas apstokli jau nu senejim godim dzan myusu latwišus nu sowas Dzimtenes uz swešom, tolejom molom, dzan maklatu wīglokas dzeiwas, lelokas pelnes. Un kur tik tagad naw myusu Latgolas (tys ir Witebskas gubernes) latwišu. Wysur jus war satikt lelokā woi mozokā pulkā, kai weirišus, tai ari siwites un barnus.

Wins ar wysu saimi atstoja Dzimteni uz wysim laikim un aizbrauce uz Sibiri pec zemes, pec jaunas laimes; utrs ar lopstu rukā un «šalgunu» placūs aizgoja «burlakūs» zemes roktu, ka tur par nagaru laiku nūsa-pelnit un pec grizitis uz sowu sàtu par kungu, ar pylnu moku naudas; tress otkon, nagribadams gryuši strodot «burlakūs» un sowa tawa zemes šniurēs, aizbrauce uz kaidu pilsatu, ceredams tur atrast wīglu maizi, lobu pelni un t. t. un t. t.

Taida steigšonos uz swešutni, wysuwairok uz pilsatom, stypri ir monoma storp myusu latwišim padejūs godūs. Ikkotrs kaut-cik apdowynotajs latwits, kurs tik drusku ir

redzejis pasauli, tagad jau nimoz nadordzej ar cima dzeiwi, un acis paplasdams bag nu Dzimtenes.

Bag uz pilsatu nu saiminika kolps, bag padejo kolpyune, jo winius naspej apmirinot tej pelne, tej lune, kaiduji te dabojs; bag ari todel, ka dorbs rōdos gryuts, ka narēdz cytas izejas nu sowa gryuta stowuklia, kai tik pilssatā. Pazaudejis ceribu uz pacelšonas sowas kritušas saimestibas, pazaudejis ticibu cima dzeiws gaišokā nokutnī bag nu sowas satas saiminīks, bag ari todel, ka tryukst jam drusuma, tryukst dorba un zemes miliošonas. Bag nu tawa sātas uz pilsatu tik-ku atgojušajs nu kara dinestes dals, — jam kauns ir pajemt rukā arklu, kauns apwilkt palaku sweitu,—un jis bag. Nusawaruse uz cytu begliu, bag nu sowim dzymdynotojim winigō meita, katī, pilssatā tikt pi wiglokas dzeiws, drežok izit pi weira un t. t. un t. t. Wordu sokut, wysi myusu jauni spaki, kam tik ir jautrs gors un speciga misa, bag nu sowas Dzimtenes, kai nu liaunas lygas wai gryutas slimibas.

Kai jau ir atzeits, myusu latviši un latwites pa lelokai daliai brauc uz Piterburgu woi kai daži runoj uz «Piceri». Šitu pilsatu myusu latviši jau zyna nu senejim laikim; wairok ir ju īmiliojuši par wysom cytom pilsatom todel, ka te dzeiwoj ju rodi, pazeistami un draugi, caur kurim ji cerej dabot sew witu, dorbu.

Ka lobok bytu saprast, kai myusu latvišim ir wigli dzeiwot «Piceri», es pyrms pasnegšu eisu tò daudzynojamo «Picera» apskotu.

* * *

Lela, skaista un bogota ir Piterburgas pilsata. Par lelu winia saucas todel, ka aizjem wairok na kai 90 kwadrat werstu lelu zemes klajumu; jos aplīcins — 43 wersti; wyslelokajs jos garums ir 12 werstu un plottums 11 werstu. Par skaistu Peterburgas pilsatu war pasaukt todel, ka winia atsarun uz Newas upes krostim pi itecešonas jos Finskajā leikumā (Baltijas yurēs). Pa pilsatu ir daudz skaistu dwarcu, moju, parku, bulwaru, piminekliu un t. t., un jo na kaitigs klimats un gaiss bytu tai wasals kai ir skaista paša pilsata tad ar dzeiwi tur waratu byut mirā. Bet caur slyktu klimatu, pura

witu, pilsata ir bogota ar wysaidom slimibom un ikkotrs jaunibraukušajs slymoj ar kaidu nabejis slimibu, sewiški ar wadara slimibu. Par bogotu Peterburgas pilsatu war pasaukt todel, ka tur atsarun daudz bagatibas: lelas ceglu un akminia mojas, fabrikas, zawodi un t. t. un t. t. Caur Newas ups dališonu uz 5 pirucem, pilsatas rubežūs atsarun leidz 20 lelu un mozu solu (ostrowu). Pilsatā wel tak 9 ups un upites. Klot tam ir izrokti seši kanali. Par upem un kanalim ir pormasts ap 100 dzelža un kuka tyltu. Wysu ilu (ul'nicu), škarst-ilu (pereulku), placu, krast-ilu un t. t. pisaskaitas leidz 810; katoliu baznicu ir 10, pareizticigu kliastoru — 2, baznicu (cerkwu) wairok na kai 100, wacticigu (staroweru) cerkwu — 2 un leidz 10 baznicu swešticigu: armenu, gregorjanu, liuteru, reformatu un t. t. Wysu kopu ir leidz 20, bulwaru — 5, dorzu publikai atklotu — 25, dorzu ar teatrim — 10, parku — 4, teatru — 29, tryumfa wortu — 2, piminekliu — 28.

Piterburgā, kai golwonajā Kriwejas pilsatā sakoncentreta wysa walsts porwaldišona, wysas augstokas waldibas istodes, wysaidas školas, slimnica, gospitali un klinikas, 26 rynki, nazcik tyukstušu tergutuwiu, wys wysaidu bužu, klešu un t. t. Lels daudzums moksligu aku un dyžanigas 5—6 stowu (etažu) augtas mojas ar dzewuklim, daudz wysaidu mozu un lelu fabriku, omota darbnicu un milzigs, milzigs daudzums krugu, ols bužu, tejnicu, adamu goldu un t. t. un t. t.

Wysa pilsata ir sagraizita ar dzelža celim, un pa ju uz wysom pusem skraida ar twaika un elektribas spaku wogi. Wosoras laikā pa upem un kanalim staigoj mozi twaika kugi. «Picers» sawinots ar dzelža celim ar Moskowu, Waršawu, Reigu, Gelsingforsu, Witebsku un cytom pilsatom. Piterburgā ir 7 wagzali.

Idzeiwotoju Piterburgā atsarun leidz 1.900,500 cylwaku, tys ir ap 2 milionim. Šimā skaitlī myusu Witebskas gubernes latwišu atsarun leidz 8 tyukstušom cylwaku. Katoliu Piterburgā atsarun ap 100.000.

Nu wysim Piterburga idzeiwotojim tikai wina trešo dalia ir dzymuse pilsatā, diwi trešas dalias pidzyma orpus un atbrauce uz ju pelnitus. Bez tam uz Piterburgu sabrauc daudz školniku un školnicu del pabeigšonas mocibas.

Wairok na kai diwi piktas dalias Piterburgas idzeiwotoju ir aizajemuši ar tergošonu un wysaidu amatnicibu un ar sowim leidzeklim satur wel winu caturtu dali idzeiwotoju. Tys wyss reizē pajemtajs skaidri piroda koids lels skaitlis atsarun Piterburgā ibrauceju un cik tad wajag dorba witu, ka apmirinot taidu massu liaužu. Padejā laikā aiz tryukuma witu daudzejim jostaigoj bez dorba, wysuwairok tim kas namok nikaida dorba.

* * *

Pi taidim namokulim pa lelokai daliai pidar ari myusu latwiši, kuri atbraukuši uz Piterburgu, woi taisnigok sacit izbaguši nu sowa cima nu reita leidz wokoram stai-goj pa pilsatu, makladami sew kaidas witas. Soku «kaidas witas», jo myusu prostajs zemniks latwits woi latwite naprut nikaida omota, un ari parosti namok strodot tus dorbus kaidi te Piterburgā ir jostrodoj (te tak zemes art, ecet un putras worit—nawajag) un tōdel jam winigo wita, winigo pelne ir malnajs dorbs, pats gryutajs dorbs, un jam, wiglos maizes un laimes maklatojam par nika moksu (15 rubliu menesī) ir gryuši jostrodoj nu agrejo reita leidz walai naktei. Nu tos pat mozös lunes jam wajag wyspyrms par dzeiwukli aizmokso, porsabarot, apsagerbt un t. t. Zynoms, pi taidas mozas pelnes jam dait dzeiwot pawysam nabadzigi—tymso un slapniōs kwaterēs, jodzeiwot, tai saucamūs, «koktūs», josabarot tikai ar maizi un silčom. Par izsyutišonu kaida rubliša uz satu naw i runas. Tikt uz reizes lobokā witā, uz lelokas pelnes naw spejams. Rodi un pazeistami, uz kuru beja lyktas ceribas, tai pat nawar daudz paleidzet šimā ziniā, jo ji ari pa lelokai daliai aizjem mozas dorba witas, ir mozi amatniki wai tai pat malno dorba strodniki un jim pašim josakul' uz prišku uz wigloku, leloku witu. Taidu latwišu, kuri ir tykuši lelokā witā, pi wiglokas dzei-wes, ir liuti moz. Jim wysim wajadzeja porcist lelus gryutumus cikom izamoceja kaidam omotam un atroda pastowigu wigloku witu wai dorbu. Bet i omota strodniku dzeiwe naw wigloka par prostū strōdniku dzeiwi. Jus pelne tai pat ir nalela. Pimaram, lobs skruders (skraucis), strōdams nu 6 stundem reita leidz 10 st. wokora (tys ir 16

stunžu dinā) pa lelokaj daliai nawar wairok nupelnit kai rubli uz saiminika maizes. Pi šaučim lita pastow wel slikšok. Tur pats lobokajs meistrs war nupelnit nawairok kai 15—20 rubliu menesī uz saiminika maizes. Zynoms, ikkotrs saiminiks grib, ka jam pelnes atlyktu wairok un todel baroj slikti, dorba dzeiwukli ari ir slikti. Slykts edins, slykts dorba dzeiwuklis maitoj strōdnika weselibu un todel reši kurs skruders wai šaucis naslymoj ar dy-luni (sukotu) un nūdzeiwoj garu myužu. Storp Piterburgas šaučim un skruderim myusu latwišu atsarun pawysam nlicigs skaits.

Na moz myusu latwišu ir aizajemis ar cytim omotim, kai pimaram: sliosaru, kal'wu, galndniku un t. t. Wysuju pelne naw lela,—ku nupelnej, tū i pordzeiwoj, jo padejūs laikús «Picera» dzeiwe palyka dyžan gryuta, wyss kas tyka dorgs: kwateres, molka, prowizija, drebes un t. t.

Daudz myusu latwišu strodoj wysaidôs fabrikôs un zawodûs. Wysuwoirok ju ir fabrikôs un zawodûs, kuri atsarun aiz Newskos un Moskowas zastawom, Oktâ, aiz Narwskus wortu un Putilowas zawodâ. Putilowas zawods skaitos par winu nu lelokim un wacokim Piterburgas zawodim un izaskota kai nalels mistenš. Jis aizjem 114 desetinu zemes (2 werstas garuma). Tur ir sowa cerkwa, škola un slimnica. Wyss zawods ir sadalits uz 38 omota darbnicom. Tur taisa twaika (para) kotlus, twaika kugius, wilcinius (parowozus), wogius (wagonus), slides (relsrus), lelgobolus, kugiu reikus (iručus) un brunes. Šitys wyss teik izgatawots nu materjala, kuru apstrodoj te pat zawodâ. Bez tam Putilowas zawodâ atsarun sowas ceglu (kigeliu) taisišonäs un meža grizšonas fabrikas.

Zawodu un fabriku strodniku dorbs pa lelokai daliai ir liuti gryuts, sewiški tus, kuri strodoj dzelža kalšonas, tarauda un čiguna lišonas darbnicôs—jim par wysu dinu jostrodoj korstumâ dyumûs un puteklî. Kajdu tur dorbu strodoj myusu latwiš? Ji pa lelokai daliai strodoj pašu gryutu, pašu prostu dorbu: syt ar gryutu wasari, wodoj sowaidûs rotûs nukarsitu dzelzi, dzonoj ugles ar „tačkas“ un t. t. Winiu pelne naw lela. Slesaru, kalwu, wai cytu kaidu fabrikas woi zawoda amatniku, kas daboj leloku pelni nu myusu latwišim ir pawysam moz. Padejūs godûs

daudz fabriku ir apstojis, caur ku tagad daudz strodniku staigoj bez dorba un pelnes. Ari lels daudzums jaunizgudrotu mašinu, kuras winmar aizmēj cylwaka spaku, pamat strodnikus bez dorba. Un tagad kad nu wysom molumaliniom liauds kai yudens plyust uz Piterburgu, strodniku skaitlis ku dina tu wys lelynojas un lelynojas; daudzeji nu jīm, ka nacist bodu, gotowi par kaidu grib moksu strodot dinu un nakti. Un na tikai winkoršim strodnikim ir gryuši atrast witu, bet ari izgleitotim mocitim weirim jostaigoj pa menešim bez dorba.

Myusu izgleitotus un daudz-moz mocitus latvišus war satikt wysaidōs augstokōs woi zamokōs dinestēs: uz dzelža un elektribas celim, bankūs, kantorēs, aptekōs, fotografijōs, tipografijōs, bidribōs, tergotuwēs un citōs istodēs.

Daudz myusu latvišu pildej «dworniku», mojas sorgu (storožu), kolpu, šweicaru un cytus tim leidžigus omotus.

Dažas personas, kuras tykušas pi leloka monta un bagatibas, ir atwerušas sowas omota darbnicas, lyktuwes, tergotuwes un t. t.

Kas zeimojas uz siwišu stronicu dzeiwi un pelni tad joatzeist, ka ari jej naw wigloka par weirišu dzeiwi, jo tik na gryutoka. Cik ir izlits ryuktu osoru, cik ir dzerdats žalošonus nu fabriku, darbnicu un cytu omotu stronicu, kurom ceški jostrodoj caur spakū, pa naktem, jogaisynoj sowu weselibu un pyrma laika dzeiwi.

Myusu latwites pa lelokai daliai strodoj pa šyušonas, drebu mozgošonas un plitešonas darbnicom, kukwylnas werpšonas (spresšonas) un ausšonas fabrikom, kaliošu taisišonas, cukerku, tabakas izgatawyojumu un cytom fabrikom. Jus pelne ir liuti moza, apmaram nu 60 kap. leidz 1 rubliam dinā uz sowas maizes un kwateres. Jo-dzeiwoj tai pat kai i weirišim—„koktūs“ un slikši barotis.

Daudz myusu jaunu cima meitu un siwišu pibrauc wosor uz Piterburgas apkortnem, kur winias strodoj pa dorzim, sinapliowem, ceglu (kigeliu) zawodim un t. t. Dažas rudini aizbrauc atpakaļ uz Dzimteni, dažas palik Piterburgā maklatu pastowigas witas, wai dinestes pi kungim.

Par kungu kolpu un kolpyuniu dzeiwi Piterburgā nawar pasacit, ka jej bytu wigloka par strodniku un strodnici dzeiwi. Kolpu un kolpyuniu dinestes omots ir par wysugryutoku omotu, jo tur cylwakam wysod wajag byut kai pisitam. Strodniks wai strodnica, atstrodojuši sowas nuteiktas stundes ir breiwi nu dorba un war ku grib tu i darit. Winius swatdin nikas nastota pi dorba. Kolpim un kolpyunem jostrodoj nu agrejo reita leidz pusnaktem kai dorba din tai ari swatdin. Nusacejumi dorba par daudz gryuti. Aiz pikrauta uz jim dorba, breiwa laika tik leidz kai naw. Personiga dzeiwe atsarun zam kungu kontroles, apsaïsona tik pazamynojuša, ka apkartišona dinetoja wai dinetojas ir par parostu kungu darišonu. Kolpi un kolpyunes ar dveseli un misu pidar kungim; migs, edins, dorba daudzums—wyss ir atkarigs nu kungu patwaribas. Pat naatjemamos wajadzibas cilweciška gora un misas—ir kungu rukōs. Atbildet, dumot, just, pikust, kolps wai kolpyune natur ni wysmozokas tisibas.

Par sowu grytu likteni tai stosta wina dinetoja:

Sešos josacel. „Budil'nika“ naw, tad kotru minutu nu 4 stunžu josamustas ka naporgulet. Korstas brukastes wajag sagatawot 8 stundem, jo diwejim kundzešim wajag it uz školu. Samawari pastatejuse, wajag drebes un zobokus jim izteiret. Aizgoja kundzeši, kungu uz dinesti „joprowa“, otkon samawari jcstota, zobokus un drebes joizteirej, korstus peiragus un gazetu joatnas. Aizit kungs, gaspažu un jaunkundzes „joprowa“; bocikus, kaliošas un drebes izteirejuse, diwipadsmytā stundē jom wajag kofejas aizworit un pa gultom apnest (padut), tad kambarus piglobt, liampas aizprowit, tù šu izgludynot. Diwejōs stundēs brukasts, plitu jokur un uz budi joskrin. Tik-ku beidzes brukasts jau atit nu školas kundzeši un prosa est, tejas, syuta pec papirosu; tik-ku kundzeši paede, kai šur atit kungs, lyudz tejas un te wel noc wiši (gosti), joskrin pec soldonus peiragu, tad pec cytronas un todel ka napasoka par reizi tad dait saskraudit reizes picas zam eiles, kryutežā tai lauž, ka nawar i atsapyust. Te weris sasta stunde. Diniškas jogatawej, goldu josadz. Gaspaža lomas, ka nusakaweju. Dinišku laikā cik reižu otkon wajag izskraudit pec papirosu, selterskos wai ols. Pec dinišku

trauku kuknē pylns, bet te samawari jostota; kas tejas, kas kopejas prosa, wiši atsasastas kartōs spelet,—jim „zakuskū“ sagatawoj. Ap 12 stundi jau koju zam sewim nadzerdi, krissi uz plitas, tik-ku pimigsi—zwons, wina jaunkundze atgoja uz satu, tik-ku acis aizmigsi—kundzesš nu wokora atgoja, un tai wysu nakti, bet sešōs stundēs josacel’.

Taida ir dzeiwe dinetojom pi „lelūs“ kungu. Dzeiwe pi kungim prostokas kortas tai pat tur sowu soldonumu. Tymsa kukne; eilē ar yudenia trubem ir dinetojas dzeiwuklis. Te winias gulta, te jej sukoj golwu, uz to pat golda kur gatawej, teirej lyndrakus, zobokus, prowa liam-pas. Uz perti winiu nalaiž pa menešim—naw laika.

Tai tad kolpu un kolpyuniu dzeiwe liktinš atsarun liuti gryutūs apstakliūs, un kolpu un kolpyuniu dzeiwe iżturešonai ir wajadziga loba weselibā, klusa pacisšona wysaidu kungu kaprisu, fantazijas un lostu, klusa pacisšona wysu gryutumu un worgu, kuri wysod gulstas uz kolpim un kolpyunem.

Myusu latwitem, atbraukušom nu cima bez wyskaidas sasagatawošonas, isokumā josastoj pi paša malnò un slikti apmoksojamo dorba, josastoj par drebu walatojom, trauku mozgotojom, barnu aukletojom un t. t., par 3—4 rublim menesī. Nu šitos naudas wajag perkłt apgerbu un apowu, jo tos drebes, kuras beja atwastas nu satas, pilsatā ir par smodejamom. Tikai pec, kad pirun pi jauno omota, kad soc kolpot par ustobas meitom, estworetojom (kukarkom) tad daboj 8—12 rubliu menesī. Te joatzeimoj tù, ka myusu jaunos meitines, atbraukušas uz Piterburgu un dabojušas taidu woi šaidu witu aba dinesti isokumā pawadij sewi skaiški un gudigi; nupelnitu naudu pyulejas izsyutit uz satu sowim dzymdynotojim, ka ar tu pawiglynot ju wacumu; cyta, otkon, naturadama kam paleidzet, lik sowu naudu bankā, ka sakrot sew „pyuru“, wai slimibas laikā turet maizes kymusu un nabyut cytym par gryutumu. Bet pait pors godu un biži win wyss mejas. Daudz ir taidu, kuras ipasazynušas ar grytu kolpyunes dzeiwi, nagrib ju gudigi pildit, ikreit liaunā draudzibā, dasalaiž slyktim dorbim, aizmerst par Diwu, par satu, aplaiž sowus bedigus dzymdynotojus un nupelnitu naudu

palaiž wysslyktokâ celiâ, wai salik uz dorgu apgerbu, ka liaužu acis pasarodit na par kolpyuni, bet par „gaspažu“.

* * *

Pabeidzis ar strodniku un stronicu, kolpu un kolpyuni eisu dzeiwas apskotu es gribu pasnegt pori wordu lasitojim par Piterburgas amatnicibas puiku un meitiniu, un školniku un školnicu dzeiwi.

Kai wysod tai ari tagad amatnicibas puiku un meitiniu lelu skaitu Piterburgas pilsatai dud cims. Storp jim daudz atsarun ari myusu latvišu barnu, kuru dzymdynotoji pyulejas apwuicīt kaidam nabejis omotom, zynodami, ka mocatam cylwakam ir wigliok portikt.

Tagadejūs gryutūs laikūs pilsatas strodniks pispists atdud mocitis sowu barnu na tur kur winš gribatu, bet tur, kur ir breiwa wita, kur pijem uz saiminika maizes, ka tikai sprukt waliā nu liko adoja. Todel ceški godos, ka tuids puika woi meitinia iteik pawysam slyktōs dorba amatnicibas witōs, kur winius saiminiki na tik moca cik izlitoj del sowu satas wajadzibu. Saturešona wysuslyktoka. Guliamo kambara naw, jogul tur, kur strodoj. Reitā celtis wajag ap stundi 4 woi 5 un strodot leidz 10—11 wokora. Edins slykts. Brukastem un wakarinem—gloze tejas un pors gabaliniu cukra ar nacik lelu kymusu malnos maizes. Diniškom—sprosts, bez gales krupniks, tai ka ar pašu lelu ližeku nawar niko sagyut. Par pormeišonu «gultas» drebu moz kod igodoj saiminiks woi saiminica. Par puikas woi meitines pinokumu ir piglobt darbniču, izmozgot greidu, nosot moiku, staigot uz „magazinu“ pec dorba un beigōs sastdin mozgot sew drebes perti.

Leloko dalia Piterburgas saiminiku jau pyrmā godā mocišonas sadynoj sowus «školnikus» pi dorba, kai pimaram šauču dorba, kur nawajag lelas zinibas un puika par nazcik menešim izamoca šyut un war jau strodot kai lobs meistars; par nedelias laiku winš war izstrodot leidz 12—15 porim kurpiu ar aukstim papižim. Izstrodamas tik daudz winš apmoksoj saiminikam wysus izdawumus, kaidus tys patereja uz winia. Pawysam cytaiz ir pi skraučim. Tur wyspyrms apmoca staigot uz kazenu (monopolku), tad toliok it mocišona auklet saiminika.

barnus. Tikai utrā woi trešā godā mocišonas moz-pa-mozam soc jaucet pi dorba. Un kas tik tur ju namoca. Syt meistars, syt saiminica un golu golā wysuwairok saiminiks.

Taidūs pat apostokliūs jo na slyktokūs atsarun ari wysicyti amatnicibas dorbu puikas un meitines. Daudz jaunu spaku atsarun fabrikōs un zawodūs, kur caur ilgu dorba laiku, slyktu gaisu, šiti mozi «strodniki» pyrms laika gaisynoj sowu spaku un weselibu.

* * *

Tagad par školniku un školnicu dzeiwi.

Kai zynoms, Piterburgā atsarun daudz wysaidu zamoku un augstoku školu. Pi taidom školom, kur mōcas latvišu daly un meitas pidar sw. Katre barnicas škołas—puiku un meitiniu gimnazijas. Tur wojokus školnikus patur ar sowu materialisku ruku un golwonajs: itymōs gimnazijās kotrs war atkloti un druši izteikt sowu dzymtu motes woludu un tautu. Te pasnadz kotras tautas školnikim ticibas zinias ju dzymtā woludā. Ari paša latwyska woluda tur naw nimoz apspista, turpretim steidzas latvišim ju plašok pasnegt.

Šimōs gimnazijōs takušu breidi mocos kupā ap 40 puiku un meitiniu, kas atzeist sewi par latvišim un no-kutnē grib strodot latvišu tautas drywā.

Ka redzet un saprast myusu školniku un školnicu dzeiwi, kuri mocos widejōs školōs, wajag patim byut tywā sakarā ar jus dzeiws tecini. Wini nu jīm ir dzymuši Piterburgā, utri — pibraukuši nu Dzimtenes. Tim školnikim un školnicom, kuri dzeiwoj pi sowim dzimdynotojim un rodim ir wigliok ar portikšonu, bet tim, kuri ir atbraukuši nu Dzimtenes ir gryuši pordzeiwot, jo na wysod ir gotowa nauda kešā; pa lelokai daliai wini ir nabogi, kurim nau-das tryukst. Taidūs gadejumūs myusu jauniba it poša paleigā sowim tryucigim cilts-brolim. Sareikoj wokoru ar izrodem un nu lotorejas uz wokora pordud sagatawotas par wosoru nu pašim školnikim un školnicom litas un caur šitu na winu izraun nu gryuta ju stowuklia.

Daudzejim školnikim jodzeiwoj taidūs kambarús un storp taidim liaudim, nu kuru nawar redzet ni loba pimara, ni gudiga worda, kur liauds, kai zwari ir dusmigi

un borgi. Kambars trejs suli plotuma un seši garuma, ir nadaudz augstoks par lelò cylwaka augumu, un winu mozu ludziniu, kurā nikod saule naspeid; apleik wysod kligšona un borga saruna.

Dzeiwodami taidūs gryutūs apstokliūs myusu školniki ar sowu sekmigu mocešonus wainagu wej tom školom, kurōs mocos. Na winam draud nu školas izslegšona par tu ka nawar imokst par mocešonus, bet pateicut pyulem wyss it cauri, todel ka latwiši-školniki ir wysur par pimaru loba, kai školâ, tai ari mojôs. Wini mocos un strodoj tik daudz, kai nastrodoj jauniba ni winas tautas. Cytim jauneklim golwâ lin slynkosona, blenias, bet latwišu jauniba strodoj kai leli saauguši, pylna prota un pastowibas liauds. Taisa wokorus, loterejas un t. t. Jus apsasmej un izsmoda, bet ji nagrīzdam iuz šu nikaidas weribas wel ar leloku energiju wad sowas darišonas leidz golam. Un wajag pasacit ka par trejim padejim godim dorbošonus šu mozu strodniku, winiu dorbs beja augligs un dewe ap 800 rubliu teira inokuma, kurs pilnigi beja pagrizsts uz tryucigokim jauneklim. Ni wina bidriba wel tik daudz naudas naizdewe del sowas tautas un jos appaismošonas, cik ši mozi augumâ, bet leli gorâ un pastowigi pi sowim isokumim, jaunekli. Moz ir latwišu školniku un školnicu, bet kai strodniki wini ir dušigi un stypri. Ji ir wysod aizjemti, jo na ar mocišonus, tad ar kaidu daildorbu un jo kam laiks aizjemts ar lobu, tam liauns ari nikod golwâ nalin.

Daži nu školnikim jau ir pabeiguši gimnazijas un istojuši augstokôs školôs: uniwersitetâ akademijôs, special'institutûs, gorigâ seminarâ un t. t. Leloko winiu dalia ir pispista del mocišonas un izturešonas gryuši pelnit naudu ar lekcijom un cytym dorbim. Pelnidami un pulcidamis paleidz wins utram ar kapeiku, wai ar lobu padumu.

Storp latwišim jau atsarun ari taidi, kas ir nubeidzis augstokas školas un tagad strodoj sowai tymsai un nabadzīgai tautai par lobu.

Pateicut šos izgleitotas jaunibas darbibai, Piterburgas latwiši beja sparuši pyrmus sulus uz progresiwu kustibu.

Dzeiwodami pa pilsatu iskaisiti, wins utra napazeidami un nazynodami, latwiši ilgūs godus nawareja parodit nikaidas kustibas, jo storp latwišim nabeja taidu apzinigu cylwaku, kas waratu sakustynot jus protus un pacelt nu migā. Tai tys beja leidz 1902 godam kad caur baznick. Fr. Tīasuna pyulem tyka nudybynota pyrmo latwišu bidriba — „Piterburgas Latwišu Muzykališka Bidriba“. Bidriba tyka atklota ar tu nudumu, ka latwišus waratu sapulcet, ka bidribas mojōs latwiši waratu sanokt winā witā, parunot, ipasazeit ar sabidrisku dzeiwi un sowas tautas wajadzibom, pateikami un derigi laiku pakawet. Wyspyrms beja salasits kors nu 60 cylwakim pi kura pisadeleja latwišu jaunekli, puli un leiši jo sowu spaku wel tryuka. 6 Janwarī 1904 g. Bidriba sataiseja sowu pyrmu wokoru ar dzismem un teatra izrodi dzymtā woludā. Kai pi teatra tai un dzidošonas korstu dalibu pijeme myusu jaunekli školniki, 1904 godā, wosor, beja nujemta sowa moja kur del palelynošonas inokumu diwi reizes nedelē beja taisiti mozi danču wokori un latwiski ar teatra izrodem wokori. Beja sastodits artistu pulcinš, kukletoju orkestris, latwišu barnu kors un t. t.

Tai tad ar atklošonu Muzykališkas Bidribas Piterburgas latwišu apziniba un pašdarbiba soka augt un atteistitis. Un lai gon patisu darbiniku un intelligentu spaku beja liuti moz, tumar ikustynotajs gors narima un sabidriskas darišonas goja uz prišku.

Latwiši napalykuši mirā ar Muzykališkas bidribas statutim 1907 godā dybynoj jaunu bidribu — „Piterburgas Mozturigu Latwišu Sowstarpiga Paleiga Bidribu“ ar tu merki, ka paleidzet sowim bidrim ju materijaliskā dzeiwe. Tad 1908 godā Piterburgā dybynojas treša latwyska bidriba „Gaisma“, ka nest latwišim apgaismošonu. Winlai-cigi latwisi pašdarbiba radzama ari drukotā wordā. Tai nowembra beigōs 1905 g. Piterburgā izit pyrmajs numers pyrmos Latgališu awizes „Gaisma“. Dreizā laikā soc izit wel 2 jaunas latwyskas awizes: „Sakla un „Auseklis“, pasaroda jaunas latwyskas gromotas, kalendari un t. t. 1908 g. zam redakcijas baznick. K. Skrindas izit awize „Drywa“. Un ku gods, tu wys wairok un wairok runas

goriga un pasauliga satura gromatiniu, sarakstitu un izdutu nu Piterburgas latvišim.

Un nasaskotut uz gryutu dzeiwas apstokliu, nasaskotut uz gryutim laikim latvišu apziniba naapstoja ari leidz šam. Apziniba aug, lai gon tagad naw tos energijas naw to augsti pacalta gora, koids waldeja pi latvišim atdzimšonas isokumā. Tagad apziniba ir brismigi sadrupuse, sadrupuse tai, ka jos atsewiškas streipes tik ku radzamas massā. Un ar kaidu lelu gryutumu, ar kaidu spaku tagad jomeklej citipastowušus apzinigus cylwakus. Agrok, laikūs atdzimšonas un progresiwas kustibas pi latvišim nabeja tos soltas izturatas winaldzibas uz sabidrisku dzeiwi. Tu laik pi wysim beja steigšonos uz winošonus, pulcešonus, kupigu darbibu, beja radzama winprotiba... Bet pec tam kai daudzeji nu apzinigokim spakim atsaškele nu kūpiga sabidiska dorba, atsaškele nu Muzikališkas bidribas un nudybynoja sowas bidribas, sowus pulcinius, sabidriskas darišonas soka šliukt uz leju un gods pa godam skaits bidu ari sasamozynoja, jo na ikkotrs bidris winlaicigi wareja isarakstīt wysōs bidribōs un tur strodot. Daži darbiniki imesliu del' pawysam atstoja sabidisku dzeiwi un ar ju moz jau interesejas. Caur tu wysas myusu bidribas aiz tryukuma bidru, tryukuma leidzekliu, tryukuma apzinigu darbiniku, pordzeiwoj gryutus laikus. Augšok aizroda škaldišonos un winaldziba latvišu ir dawaduse pyrmdybynotu nu myusu bidribom—Muzykališku Bidribu pi to, ka winia 1912 godā beja pispista atstot sowu moju. Ar šu moju atstošonu pazuda winigo Piterburgas latvišu saišonas wita.

Tagad latviši dumoj sasawinot un nudybynot winu bidribu uz styprim pamatym.

* * *

Kai jau zynoms, myusu Witebskas gubernes latvišu Piterburgā atsarun leidz 8 tyukstušom cylwaku obeju dzymumu ar barnim. Pildidami sowus dorba omotus woi dinestes wini dzeiwoj izkaisiti pa wysu plotu pilsatu un jos numalem kur-kurajs. Latwysku koloniju, kur waratu satikt leloku pulku latvišu, Piterburgā naw.

Myusu latviši kad atbrauc ur „Piceri“ un daboj witu, wyspori nusamat dzeiwot tur, kur ir ispejams, tywu pi

dorba witas, storp kriwim woi polim. Moz ir taidu, kuri dzeiwoj pi sowim liaudim latwišim.

Dzeiwodami storp swešas tautas cylwakim daudzeji nu myusu latwišim un latwitem ir atstojuši sowu dzymtu woludu un istojuši kriwūs woi poliakūs. Tai pat ari sowus barnus mocejuši na pa latwyski, bet cytā kaidā woludā. Tryuka latwišu baznickungu, tryuka mocibu, tryuka ari gromatiniu latwyskā woludā, kas tai pat beja par imesli atkrisšonas latwisu un jus barnu nu sowas ticibas un tautibas.

Daudz ir latwišu un latwitiu atkritis nu sowas tautibas ari caur jauktom laulibom, kuras wysuwairok nuteik ar polim, leišim un wysumozok ar kriwim. Tys nuteik caur tu ka myusu latwites, dzeiwodamas swešus liaudis ipasazeist ar swešas ticibas un swešas tautibas cylwakim, pisowynoj ju woludu, atsaswešinoj nu sowim rodim un pec naapdumigi steidzas izit pi weira pylnas ceribas, ka pi weira byus lobok, byus wigloka dzeiwe. Un pec na wina gauži nužaloj par sowu naapdumotu suli un winūmar raudis, ka nu to laika kai izgoja pi weira naasut miriga, pateikama dreiwes breiža. Beja gadejumi kad myusu latwiši un latwites atkrita na tikai nu sowas woludas un tautibas, bet ari nu ticibas.

Tagad leloko dalia (jo na wysi) ir jau imiliojuši sowu woludu un tautibu.

Ar pricu un pateikšonu losa sowā dzymtā woludā awizes un gromatas.

Izgleitoti latwiši, aba inteligence: goridzniciba (baznickungi), studejušo jauniba un wysas tos priwata personas, kuras sastoda izgleitotu un gorigi atteistitu dali wysu Peterburgas latwišu, styngri strodoj pi apgaismošonas un pawiglynošonas gryuta dzeiweis liktine sowu tysoku broliu.

Bet ar nužalojumu joatzeist ka daudz ir taidu latwišu, kuri nasaskotut uz gryutim laikim, dzeiwoj nabadodami par sewi, par satu, par reit dinu un gryuši nupelnitu kapeiku ceški nudzer ar „draugim“ traktirūs, ols budēs, woi palaiž uz cytu kaidu sowwaligu kawekliu.

Un tai timsibā, dzeršonā, nakaunibā tak dzeiwe tus latwišu, kuri nasapyulej ju izlobot, nasapyulej pacelt uz augstoka pakopinia.

Ari wysim latwišim josasteidz uz prišku, uz loboku un wigloku dzeiwi.

Bet kai itu izdarit?

* * *

Ka sagaidit lobokas dzeiwives, gaišokas nokutnes mums latwišim wajag pašim par sewi godot, nagaidit paleiga nu molas.

Mes bagam nu sowas Dzimtenes uz swešom molom laimes un bagatibas maklatu, bet winiu tur nawarim atrast. Myusu tawi, wac-tawi tai nadarija, ji nabaga nu sowas Dzimtenes, napamete sowa mozò zemes gabalinia. Ji labi saprota, ka tikai sowá Dzimtenē, sowá Tewijā war byut laimigam. Topec lai un mes ejam pa tawu padim, lai naatstojam sowas meilōs Dzimtenes, sowa mozò zemes gabalinia, zynodami, ka Dzimtene ir par myusu šyupeli, par myusu kopim, jej ir par myusu satu, par ikdinišku maiži; lai mes cinejam sowu dorgù Tewiju, kura ir mums par tawu, par moti, par baznicu; kura ir par dzeiwukli myusu tawu, wac-tawu, pasporni myusu pašu un patwersmi myusu barnu.

Tim latwišim, kas dzeiwoj Piterburgā, storp swešas tautas liaudim, wyspyrms jogodoj par sowas ticibas un sowas tautibas un woludas paturešonu. Šitos trejs litas jocinej un josorgoj kai wysleloku swatumu.

Gododami par sewim Picerī mums nawajag aizamerst ari par tim, kas dzeiwoj Dzimtenē. Kad byus labi wysim, tad lobok byus ari mums pašim. Del panokšonas šito, wyspyrms jogodoj par apgaismošonu. Tikai apgaismots, apzinigs latwits war byut par eistynu dalu sowas Tewijas, sowas Dzimtenes. Topec jyus tawi un motes godojat ka jyusu bernini, kad atis laiks, staigotu uz školu un jimā beigtu mocibu. Jyus tak paši redzit, kai ir gryuši dzeiwot uz šo pasaulia namocatam un tymsam cylwakam, kai ir gryuši Piterburgā atrast witu tam, kas namok nikaida dorba, topec godojat par kaida nabejis omota izamocišonu, kas jums un jyusu barnim byus par wysdorgoku montu.

Tad godojat par sowom latwyskom gromotom, ka winias bytu ikkotrā jyusu satā, zynodami ka tikai dzymto wo-

luda un gromota idus atteistibu jyusu bogotajam gora spakam.

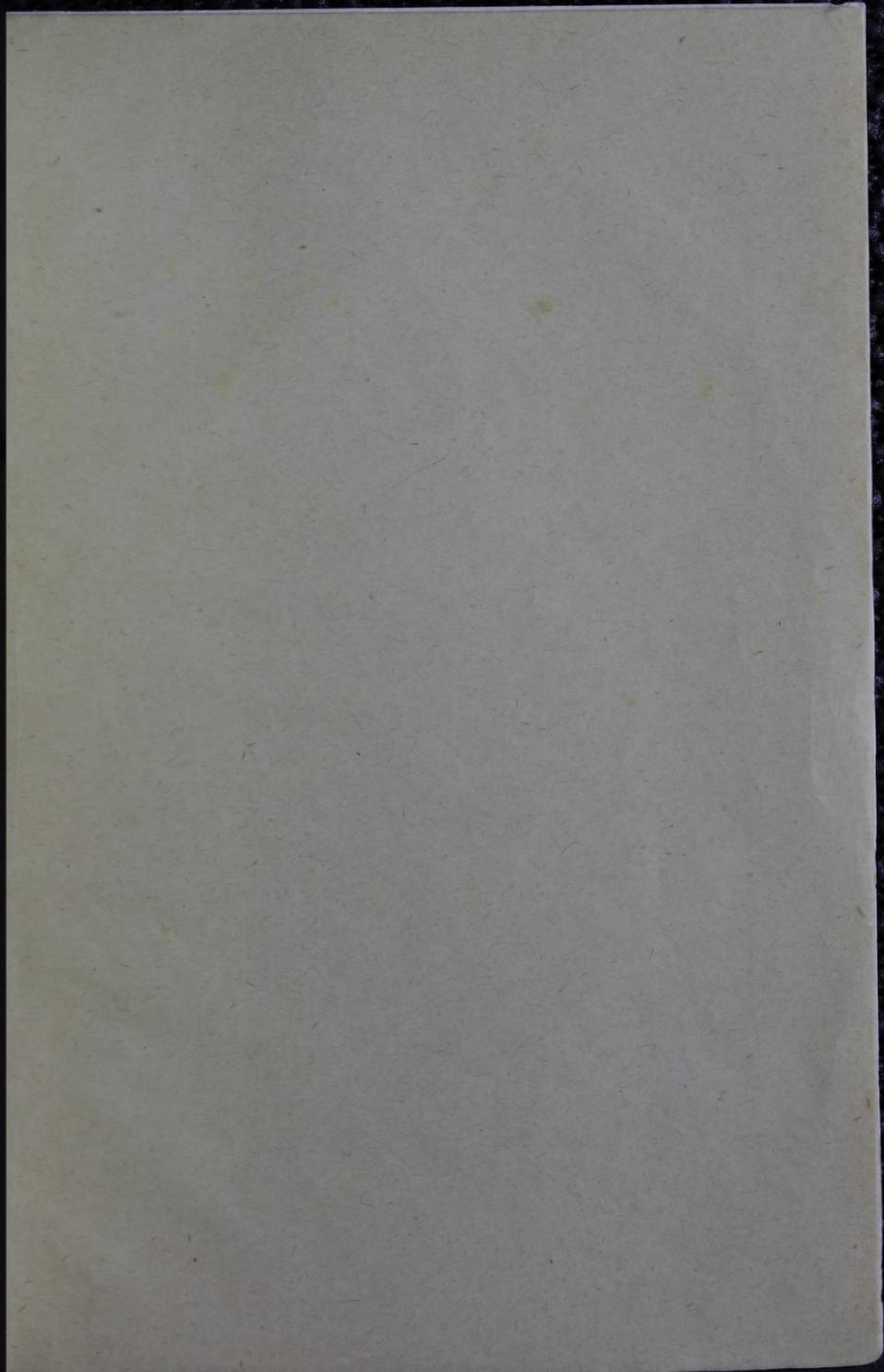
Tai pat nawajag atsasacitis nu sabidiska dorba un sabidisku pinokumu. Pulcidamis un winodamis mums josapyulej, ka ni wins latwits Picerī nagaistu, bet ka wysi paleidzatu winam un wins turatus pi wysim. Brolikā winibā ir myusu spaks un Iaime.

Wysur jopatur un jocinej sowus apzinigus latvišus, kas patisai cenšas par pawiglynošonu gryuta liktene sowu broliu un mosu, cenšas par jus wigloku dzeiwes nokutni.

Un tai, dorgi broli un mosas, ka mes pildisim šitus golwonus pinokumus, tad warim ceret, ka na par ilgu laiku mums atnoks jaunokas un wiglokas dinas.

Piterburgā, 1912 godā.

10/15J

LATVIJAS NACIONALĀ BIBLIOTEKA

0302058402